

Forudsætninger gaa i Retning af Udsættelse, endog kun for et kort Tidsrum for de vigtigste af disse Bevillingers Vedkommende og for andre til et bestemt Tidspunkt, som er angivet udtrykkeligt i Skrivelserne. Der er endog lagt en Plan, som efter selve Ordene i Skrivelserne Forsvarsministeren selv staar inde for, om hvorledes den videre Fortbygning skal udføres, efter hvilken Rækkefølge, i hvilke Aar og for hvilke aarlige Summer Fløjforterne og Anlægene ved Smaalands-havet skulle udføres. Den Gang var der ingen, der kunde ane, at man omgikkes med Tanker om ikke at sætte disse Bevillinger, som Lovene kræve, ind paa Finanslovsforslaget for 1911—12, og under den Forudsætning fik den høje Regering sit Udsættelsesforslag gennemført her.

Jeg skal ikke nærmere karakterisere en saadan Politik. Den mildeste Forklaring derpaa er den, at Regeringen den Gang havde ganske andre Planer og andre Hensigter med Hensyn til Forsvarslovens Gennemførelse, end den senere har vist sig at have, og at det den Gang virkelig var dens Hensigt at gennemføre dem fuldt ud efter Lovens Bydende og sætte de Bevillinger, som Lovene kræve, ind paa Finansloven for 1911—12. Det er den mildeste Forklaring. Men paa et saa vigtigt Omraade, som staar i den Grad i Centrum af den høje Regerings Program, giver det ikke megen Respekt, at den paa en saa kort Tid fuldkommen har forandret sin Taktik i en Sag af den Betydning. Jeg tror, at Regeringen tager fejl, naar den tror, at Vælgerne overfor al den Drabelighed og Mandighed, som er vist i Forsvarssagen af Regeringen, nu ville erkende, at denne Regering ogsaa er den ene rette Fører i den Kamp, der staar for. Jeg tror, at Vælgerne forstaa dette, at naar man samtidig med at rejse Forfatningskampen rejser en Kamp om Militærlovens Omstyrtelse, en Kamp, hvor man ved, at man har i hvert Fald en stor Del af den Hær, som man ikke kan undvære for at gennemføre Forfatningsforandringen, mod sig, umuliggør man sig paa Forhaand at gennemføre Forfatningsændringen, og derved umuliggør man sig i Virkeligheden ogsaa at omstyrte Militærlovene. Man har lagt sin Politik saaledes an fra første Færd, at det er en fuldkommen Umulighed for Regeringen at gennemføre saavel det ene som det andet af de Punkter, der nu staa forrest paa dens Program. Hvis de tro, at det giver Væl-

gerne særligt Mod til at følge dem som Førere i denne Sag, tage de fejl.

Jeg skal slutte med at sige, at naar den højtærede Konseilspræsident udtalte, at ved at vedtage Forslaget om Overgang til Dagsordenen siger man i Virkeligheden, at intet bør ske i denne Sag, kan intet være mere fejlagtigt. Det, man siger ved at vedtage Forslaget, er, at Øjeblikket ikke er modent til at gennemføre en omfattende Forfatningsrevision, og at Grundlaget ikke er tilstrækkelig egnet dertil, men at vi ville gøre det Skridt, som vi mene, der er Mulighed for at gøre i Øjeblikket, og dette Skridt skal være en Indledning til den fuldstændige Forfatningsrevision, som vi tilstræbe, og hvis Aand og Grundlag vi nærmere have betegnet i vort Forslag.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg forudsætter, at det maa være mig tilladt straks at svare det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det ærede Medlem talte om, at han ved sin Holdning havde fremmet Enighed i Venstre. Jeg tror, der ikke er nogen Mand, der har kastet en værre Bombe ind i Venstre end den, han kastede ind den 12. Februar, da han stod her og talte for Københavns Befæstning ogsaa til Landsiden og gjorde det paa et Tidspunkt, da han sad inde med en Regeringsmyndighed, som han kun havde faaet i Hænde ved at træffe visse Aftaler med den største af Delegationsgrupperne, en Aftale, hvis Enkeltheder jeg naturligvis ikke kender, men om hvilken det hævdedes bestemt fra Medlemmer af „de 27“s Gruppe, at den var saadan, at det, det ærede Medlem gjorde her den 12. Februar, var et Brud paa de Aftaler, som vare truffene ved hans Regerings Tiltrædelse, inden han altsaa overtog Ministeriet med Reformpartiets Støtte. Det ærede Medlem skal ikke tale om at føre en Politik, der skaber Styrke og Respekt, han, som stod her den 12. Februar og en enkelt Dag inkasserede Virak som en stor Helt udi Danmark, og som senere løb saa umandigt fra det Standpunkt, han havde indtaget.

Angaaende Spørgsmaalet om de 6 Mill. Kr., som vi have foreslaaet at stryge paa den Finanslov, som nu er endelig vedtagen, blev det aldeles tydeligt sagt her ved anden Behandling af Forsvarsministeren, at om disse Bevillinger kom op igen eller ikke, maatte selvfølgelig bero paa, om der til næste Aar var et Flertal her i